

# Rigsdagstidende.

1853.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 11.

Sjette Sessions tredje Samling.

Sjette Møde.

Onsdagen den 22 Juni.

(Forts.)

**Jagerslev** (fortsat): Det maa man vel tage i Betragtning; man maa vel erindre, at en meget stor Deel af Kjøbstædernes Befolkning, som maa tage Deel i Udredelsen af den Pengebetaling, der ydes for Præstationer, maaskee har mindre Raad til at udrede dette, end de Landboere have, der have udrettet Kjørserne in natura. Det har ikke medført saa ganske ubetydelige Byrder, navnlig har man i det District, hvor jeg har min Bopæl, overmaade meget følt det. Jeg deler ganske den Anskuelse, som den sidste ærede Taler udtalte, at for Landboerne er nu den Byrde borte, og man har ikke derved paadraget sig nogen Gjæld eller anden saadan Ulempe, som bagefter skulde afhjælpes, saaledes som Tilfældet er med mange Byer. — Da jeg er kommen til at tale i denne Sag, vil jeg tillade mig med Hensyn til § 2 at udtale, at jeg er af den Mening, at det er en noget mindre heldig Vej, naar man vil dele Befordringerne i Reiseægter, Kjørseægter og Holdeægter. Jeg mener, at Hovedsagen for vedkommende Udreder er, at han har maattet undvære sine Heste og Vognene i en vis Tid. Det vil desuden være overmaade vanskeligt at afgjøre, hvad der er Reiseægter, og hvad der er Arbeidsægter. Naar saaledes en Mand er tilfagt til Arbeidsægt, og derefter faaer et Par Tylter Bræder eller Lægter at kjøre en 2 a 3 Mill, saa har han en Reiseægt, uagtet han har været tilfagt til det Modsatte. Der er desuden saa mange Nuancer, at det gaar med denne Sag, som med saa mange andre: de yderste Led er det meget let at ramme, men

de mellemliggende er det yderst vanskeligt. Det Samme er Tilfældet, naar man bestemmer en anden Betaling for dem, der have været paa Holdepladserne, end for dem, der have kjørt. Der er dem, der have kjørt fra det første Dieblik til det sidste, medens der ere enkelte Tilfælde, i hvilke Vognen blot har holdt til Disposition; men det er efter min Erfaring overmaade sjældent; i de fleste Tilfælde have alle Vognene været brugte mere eller mindre. Det vil altsaa, som allerede bemærket, være meget vanskeligt at finde de mellemliggende Led. Desuden siger man, at, naar Opholdet har været under 6 Timer, saa skal der kun gives 24 §.: men, naar en Mand har holdt omtrent en 6 Timers Tid paa Holdestedet, og har et Par Mill til samme og et Par Mill hjem, saa vil dog Enhver indrømme, at den Dags Gjerning for Folk og Heste er gjort; de fleste Tjenestefolk være udcommanderede, saa det vil ikke være noget ganske usædvanligt Tilfælde, at man for en Kjørægt, hvortil Kjørsvenden har kostet 1 Rbd., vil bygge den, der har givet Betalingen, 24 §., og det forekommer mig at være en saa tarvelig Betaling, at den Vedkommende hellere maa renoncere derpaa. Jeg erkjender imidlertid meget vel, at Erstatningen for Holdeægterne kan løbe op til temmelig betydelige Summer, og det især i 2 Tilfælde. Det ene er ved de Depotter, der have været omkring i Landet, hvor der, som bekendt, stilledes en overordentlig stor Mængde Vogne til Depotcommandeurens Naadighed; men, naar Depotterne havde haft disse Vogne i nogle Dage, saa pleiede de Commanderende i Reglen at nøies med at vide, hvor de kunde hente Befordringen, naar den behøvedes, og de indskrænkede da ikke de Mand, som afgave Befordringen, i at benytte deres Heste til deres